

ಎಲ್ಲರೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕುಡಿಯದವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಕಾರ್ಕಣ ಗೊಮ್ಮೆಟೀಶ್ವರ ಮಾತ್ರ...’
ತನ್ನ ಜೋಕಿಗೆ ತಾನೇ ನಕ್ಕ ಅಪ್ಪ.

‘ಅಮಲೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮಾತ್ರ?’ ಸಿದುಕಿ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟಿದ್ದರು ಮಾಸ್ತರರು.
ಅಪ್ಪನನ್ನೇ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ ಮಗ. ‘ಬಾ ಹೇಗೆಂಳಿಣ’ ಅಂದ ಅಪ್ಪ.

‘ಅವರೆನ್ನ ಬಾರಿ ಹೇಳಿದರೂ ನಿನಗೆ ಅಥವಾಗೋಂದಿಲ್ಲ’ ಹೇಳಬಹಿದ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ
ಬಿರುಸಿನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದ ಮಗ.

★★★

‘ನೇಡು, ಇವತ್ತು ಬರ್ವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಪ್ಪ. ನಿನಗೆ ಸಾಕಾಯ್ದು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ನನ್ನಷ್ಟ ಮುತ್ತಜ್ಜ, ನಿನ್ನಷ್ಟ ಮುತ್ತಜ್ಜರನ್ನು ತುಳಿದು ದಮನ ಮಾಡಿದ್ದರು ಅಂತ ನಾನು
ಕಲಿಯುವಾಗ ಇತಿಹಾಸ ಹೇಳತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ಸರ್ಕಾರ ಈಡ ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳತ್ತು
ಒಂದಿರುವುದನ್ನು ಒಷ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ತೆಂಬು ಮೇಲೆ ಬಂದ ದೂರವಾಗಿ ಪ್ರಾಯ್ತಿಕ್ತ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಹೊರಟಿದ್ದು ನಾನು. ನಿನ್ನಂತಹ ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲೆಕೆರುಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಟ್ರೌಳನ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬರಲಿ, ಫೀಸು ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ
ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನೇ ನಾನು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾ? ಶ್ರೀಮಂತರು
ಹಾಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯದ ಜನರು ಬಡವರಿಗಾಗಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ, ಕೆಲಸ ಏನೂ
ಮಾಡದೆ. ಅದರ ಹಳಿವನ್ನು ತಾವೇ ಬಾಚಿ ತಿನ್ನತ್ತು ಬೇಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ರೌಳನ್ ಬಿಡು,
ಸ್ನೇಟಿಗು ಕಡ್ಡಿಗು ಗಿರಿಯಲ್ಲಿದ ಬಡವರಿಗೆ, ದಲಿತರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕನಿಸರಿರುವ
ಮದ್ದಮಹಗಂಡ ಜನರೇ ಮಾಡುತ್ತು ಇರುವರು. ನಾಳೆಯಿಂದ ನೀನು ಕ್ಲಾಸಿಗೇ ಬರುವುದು
ಬೇಡ ಅಂತ ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಯಾರ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾದಾನ ಶೈಳಿ ದಾನ ಅಂತಲ್ಲ
ತಲೆಯೋಳಿಗೆ ಹುಳಿಟ್ಟಿದ್ದಾರ್ಲ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು... ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಭವಷ್ಟುತ್ತಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು
ನಾನು ಸಹಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಆತ ನಿನ್ನಪ್ಪ ಲಘುವಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮನುಷ್ಯ
ಸುಖಿವಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಮುಲಾಜಿಗೂ ಬಲಿ ಬೀಳಬಾರದು. ಇದು ಶಿಕ್ಷಣಾದ ನನಗೆ
ನಿನ್ನಪ್ಪ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಪಾಠ’ ಶತಪಥ ಹಾಕುತ್ತ ಮಾಸ್ತರರು ತಮ್ಮ ಕೇವಲ
ಇಳಿಕೊಳ್ಳತ್ತಲೇ ಅಪ್ಪ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಳಿದ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಮನೆಯವರ
ಜಡೆ ಹೊರಟು ಹೇಗೆಯಾಗಿತ್ತು.

ದೊಡ್ಡ ಗದ್ದಲದ ನಾಲ್ಕಾರು ದಸಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ
ತೋಚಿದಂತೆ ಮಾತಾಪುತ್ರಿದ್ದರು. ಮಗ ರಸ್ವೆಬಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದನ್ನು
ಅಪ್ಪನ ಗೇಳಿಯರು. ‘ನಾವು ನ್ನಾಯ ಕೇಳಲು ಬಂದದ್ದು. ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಲ್ಲ. ಟ್ರೌಳನ್
ಕೆಳಿಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೇಳಲಿ, ಅವನಪ್ಪ ಇಡ್ಡರೆ ಹೊಡುತ್ತಾನೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆಯಿಂದ
ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಡುಕ ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸುವುದಾ? ನಾವೇನು ಕಳ್ಳಿಭಟ್ಟಿ ಕುಡಿದ್ದಾನ್?
ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಮಾಲು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೇಳಲು ಇವರು ಯಾರು? ಇವರ ಹಣ ಕದ್ದು
ಕುಡಿದ್ದಾನ್? ದರ್ಯೇಡೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವಾ? ಹೀಗೆ ಏನೆನ್ನ ಮಾತುಗಳು. ಹುಡುಗ ಪಕ್ಕಿ ಸರಿದು ನಿಂತ.
ಯಾರಿಗೂ ನೇರ ನಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಮನೆಯಲ್ಲವಾ? ಹೌದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತೇ... ಮಾಸ್ತರಾ
ವ ಮಾಸ್ತರಾ...’ ಬೊಂಬೆ ಹಾಕಿ ಕರೆದರು. ಶತಪಥ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಸ್ತರರು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತರು.

‘ಯಾರು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ನಿಮಗೆ?’